

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 1036. An existens in asylo persententiam adjudicari possit morti, aut damnari ad aliam pænam corporalem vel pecuniariam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

9. r. Haun. l.c. tr. 1. n. 247. Delb. cit. du. 29. n. 4. Wiesta. h. t. n. 153. cum communi. ita tamen ut si reus bona alibi habeat, sit & maneat obstrictus, in tali casu præsentis solum necessitati subvenire, & non absolute donare præsumatur. AA. citati cum D. Thom. quodlib. 5. a. 7. cogique possit ad præstandam de refarciendo cautionem, antequam exeat, & eo usque detineri ut Delb. l.c. n. 6. etsi omnino sit pauper, licet Ecclesia & Ecclesiasticæ personæ teneantur ei tanquam pauperi subvenire vel de proprio, vel applicando illi aliquid ex deputato ad usus pauperum; cogere tamen cum possit ad laborandum manibus in conventu aliove loco inamini v.g. inferiendi fabricæ, saltem si laborare possit, & id statum ejus non dedecet, & victum aliter comparare nequeat; ne aliis immunitas sit ei occasio otiosi, & Ecclesia pro beneficio detrimentum patiat AA. citati. Inerim notat cum aliquibus non male Reiffenst. h. t. n. 58. non expedire ut rei propriis destituti mediis diutius morerentur in locis sacris, ne, ut dicitur cit. L. præsentis ipsi per incommodum Ecclesiæ egentium & pauperum expensis alantur; unde Rectores reo suadere possint, ut discedat, si cognoscat & judicent, quod in alio loco aut provincia absque periculo degere valeat, illucque eundem convenientibus modis ducere & dirigere sine periculo possint, nisi aliud circumstantiæ exigant.

Quæst. 1035. Num constituto in asylo auferri possint, quæ is secum illuc intulit.

Resp. cum bonis suis jusse possessis secum illuc illatis spoliari non posse, ita juxta cit. can. definit. Covarr. cit. c. 20. n. 16. Laym. L. 4. tr. 9. c. 3. n. 13. Suar. cit. L. 3. c. 12. n. 3. Farin. Append. de immunit. c. 19. n. 400. Bonac. cit. d. 3. q. 7. de immunit. p. 5. Castrop. l.c. n. 8. Pirh. h. t. n. 49. Delb. l.c. du. 30. n. 1. ubi etiam, quod congregat. super controvers. jurisdict. 13. Jan. 1632. declaraverit, quod contra auferentes ea (etiam arma, saltem non prohibita) à confugientibus ad Ecclesiam procedendum sit, uti à diversis violatores immunitatis Ecclesiasticæ. Quod si tamen bona illata non sint rei, sed aliorum, aut aliis obligata, ea illi auferri possunt etiam probabiliter à judice laico, cum id non sit illi inferre nocumentum, sed potius impedire ne ipse aliis noceat, dum ea auferuntur, ne aliis noceat, uti nec ei nocumentum inferre est spoliare illum armis prohibitis, sed potius auferre illi occasionem nocendi aliis. Ita Suar. l.c. n. 3. Laym. Covarr. ll. cit. Cutell. L. 2. q. 8. Reiffenst. h. t. n. 170. ubi etiam, quod, si ob damnum illatum à reo oporteat fieri restitutionem, ea per Judicem laicum fieri possit de bonis à reo illuc illatis. Item Delb. l.c. n. 2. ubi etiam, citatis pro hoc Covarr. Suar. Laym. ll. cit. Sanch. Tom. 3. opusc. L. 6. c. 1. du. 14. Villalob. Tom. 2. tr. 23. diff. 5. n. 11. & pluribus aliis, quod, si secum ad Ecclesiam rapuerit feminam, hæc ei auferri possit per Judicem sæcularem juxta c. de raptoribus 36. q. 1. verumtamen hæc à Judice sæculari fieri non posse, nisi de licentia Prælati Ecclesiastici, multo probabilius doceri à Pereg. c. 13. n. 5. Dian. p. 6. tr. 1. resol. 8. referente sic decisum à S. Cong. Episcoporum. 30. Sept. 1616. Marant. de controuv. Jur. p. 2. resp. 37. n. 1. Castrop. l.c. n. 10. Clarin. in controuv. fir. c. 10. n. 16. Novar. l.c. n. 6. Farin. l. c. c. 16. n. 248. qui dicat oppositum procedere de R. P. Leir. Jur. Can. Lib. 111.

Jure Civili, & aliis, quos citat, astruit Delb. l.c. n. 5. ex ea ratione, quod Jure Canonico c. 1. extra h. t. c. 2. cod. in 6. expressè prohibetur Judici sæculari aliquam jurisdictionem exercere in Ecclesia. Ad quod, quavis responderi possit dictam ablationem rerum futivarum & armorum prohibitòram fieri à Judice sæculari non per modum jurisdictionis exercendæ, sed per modum facti & juris defensionis naturalis; & quidquid sit, num sententia opposita in puncto juris sit probabilior (in quo plures utriusque sententiæ AA. teste Delb. l.c. n. 7. & 8. consentiunt) censet tamen ipse, quod in praxi sequendum sit, quod superior Ecclesiasticus semper requirendus sit, & ipse hoc præstet, & tunc tandem, si is id præstare renuat, posse occurrere periculo, & dictam ablationem fieri per ministros laicos; cum etiam per constitutionem Gregorianam permittatur reus extrahi à ministris laicis, dum Prælatus Ecclesiasticus extradendum renuit extrahere. Argumento etiam sumpto ex eo, quod Judici non habenti jurisdictionem seu incompetenti, dum defectus est Judicis competentis, permittitur agere, quod ille agere debebat, potius quàm ut privatus sine Judice id exequatur, ut DD. communiter apud Cutell. teste Delb. l.c. n. 10. idque absque eo, quod in tali casu aliqua sequatur irreverentia Ecclesiæ ex tali ministro sæcularium opere, uti ea non sequitur ex eo, quod permittatur in simili casu timoris, ne reus affugiat, aut ab Ecclesiasticis dimittatur laicis captura clerici, præsertim dum non minor irreverentia Ecclesiæ ex eo sequatur, quod reo faveatur in rebus pravis cedentibus in præjudicium Ecclesiæ ipsius & damnum tertii, relinquendo ei arma prohibita & res futivas; cum furis unà cum furto receptio & detentio sit furtum.

Quæst. 1036. An existens in asylo per sententiam adjudicari possit morti, aut damnari ad aliam pœnam corporalem vel pecuniariam.

1. Resp. primo quamdiu existit in asylo neque à Judice sæculari, neque ab Ecclesiastico damnari potest ad mortem, aut pœnam aliam corporalem. Ita juxta c. reum. c. id constitutum. 17. q. 4. & expressè c. inter alia. Abb. ibidem n. 3. Fagu. n. 11. & seq. Sylv. l.c. Laym. l.c. n. 13. §. 5. Suar. cit. c. 12. Azor. l.c. q. 12. Less. de 7. L. 2. c. 29. du. 6. n. 52. Tusch. V. Ecclesia concl. 5. 8. 14. Bonac. l.c. p. 5. n. 8. & plures alii, quos citat & sequitur Delb. l.c. du. 31. n. 3. è quibus Suar. item dian. p. 1. tr. 1. resol. 12. Farin. l.c. c. 21. n. 35. & 336. cum Cl. Innoc. Host. in c. inter alia. Anch. & Card. in Clem. 1. de pœnis & remiss. contra Gambac. Cutell. & alios quosdam qui tradunt non posse interea tali decetni pœnam servitutis, perpetui carceris, exilii aut etiam ut Suar. Triremis; cum hæc pœnæ sint valde graves & æquiparentur corporalibus; imò ipsarum quasdam excedant. Excipit tamen pœnam servitutis illi præstandæ, cui injuriam intulit Delb. l.c. n. 5. cum Cutell. contra Gambacur. eò quod Canon de raptoribus. 36. q. 1. ubi ea decernitur, specialis sit raptoribus, quin & usu receptus non sit, nequidem de raptu, adeoque multò minùs in præsentem casu. De cætero notant Castrop. p. 2. d. unic. p. 11. n. 11. Haun. l.c. n. 249. Clar. L. 5. prax. crim. §. fin. n. 3.

n. 3. Farin. *de carcerib. q. 28. n. 11. in fin.* Delb. *l. c. n. 11.* derogatum esse responsioni consuetudine in pluribus locis (quæ consuetudo cum sit tantum contra jus humanum, valebit ubique) vi cuius reus ad locum sacrum confugiens citatur à Judice & non comparens pœnâ juris ordinariâ damnatur, quamvis sententia dari executioni nequeat, nisi reus sponte exeat, aut aliàs extra locum sacrum deprehendatur. Quod tamen postremum limitandum: nisi exierit naturæ exonerandæ causâ, ut clarè patet ex *can. de finavit. 17. q. 4.* ubi propterea & in istum finem conceduntur 30. passus in circuitu Ecclesiæ; ex ea etiam ratione, quòd cum ex una parte conservatio vitæ exigat naturæ exonerationem; ex altera parte eam in Ecclesia fieri non patiatur loci sacri reverentia, necesse eam sit fieri extra illam. Est verò contra universalem consuetudinem & praxin, nulloque juris fundamento nititur, quod docent *Sylvest. l. c. Gl. in can. reum 17. q. 4. V. vel ad mortem.* Abb. in *c. inter alia. n. 8.* Jo-and. *ibidem. n. 8.* Archid. *n. 3.* Fag. *n. 12.* Azor. *p. 2. L. 9. c. 9. q. 12.* Decian. *L. 3. conf. 80. n. 9.* aliique relati à Boër. *decis. 109. n. 8.* nimirum, quòd postquam quis semel ob delictum non exceptum confugit ad Ecclesiam, non possit amplius ob tale delictum condemnari ad mortem aliamve pœnam corporalem, ne aliàs illi immunitas parum prodesset. Siquidem videmus passim exeuntes è loco asyli capi & morte affici. Unde tamen non sequitur, immunitatem nihil prodesse; cum existens in loco sacro securus sit, indeque fugâ in alium locum commodum & opportunum sibi possit consulere. Ita Haun. *l. c. n. 248.* Delb. *cit. du. 31. n. 13.* Reiffenst. *b. t. n. 167.* nihilominus non posse exeuntem è loco asyli condemnari ad mortem aliamve pœnam, si existens in asylo fuit condemnatus ad pœnam pecuniariam, cùm per latam super crimine sententiam officium & potestas Judicis exspiret. *Judex. ff. de re judic. Castrop. l. c. n. 10.* Farin. in *append. c. 21. n. 34.* Delb. *l. c.* ubi & alios tres casus excipit in quibus extra asylum constitutus non possit damnari ad mortem aliamve pœnam; nimirum, quando fuit extractus ex Ecclesia in casibus non exceptis, sed sine licentia Episcopi, ac denique si consignatus ab Episcopo in manus potestatis secularis, etiam in delictis exceptis cum cautione impunitatis quo ad vitam, membra aliasve pœnas corporales juxta *can. ad constituimus & can. reum 17. q. 4.* quamvis observet cum Boër *l. c.* Clar. *pr. crim. q. 30. in fine.* Ambrosin. *de immunit. c. 11. n. 6.* quòd casus ille ultimus locum non habeat hodie dum post Bullam Gregor. utpote quæ decernit, reum in casibus exceptis liberè tradendum curiæ seculari, ab ea puniendum, ac si nunquam ad Ecclesiam confugisset.

2. Resp. secundò: potest tamen reus existens in asylo puniri pœnâ pecuniariâ aliave competente citra pœnam corporalem. Abb. in *c. inter alia. n. 9.* Anchor. *ibidem. n. 2.* Fagn. *n. 16.* Azor. *cit. c. 9. n. 12.* Pith. *b. t. n. 49.* Reiffenst. *n. 168.* Arg. *c. inter alia ubi: super hoc tamen, quòd iniquè fecit, aliàs legitime puniendus: scilicet pecuniàliter & aliter* quam in persona ut Gl. *ibidem V. puniendus.* Ad hæc, si per delictum suum damnificavit alium, potest & debet compelli ad illi satisfaciendum per pecuniam aliave bona temporalia si quæ habet Arg. *can. reum.* unde etiam reo existente in asylo, licitè fit executio in ejus bonis, & si bonis & pecunia caret, aut delictum alteri non sit obnoxium, aliâ pœnâ pœnitentiâli, etiam corporis leviter afflictiva puniri, ut Fa-

tin. *l. c. n. 333.* Castrop. *l. c. n. 9.* Suar. *cit. n. 12.* Quapropter Wiestn. *b. t. n. 157.* ex Fagn. in *c. inter alia. n. 20.* rectè notat, Prælatos Ecclesiarum non raro delinquere, dum ad Ecclesias in monasteria sua confugiens quantumcunque gravium delictorum reos, de liberatione magis quam de emendatione aut satisfactione læsis præstanta solliciti, eos in totum salvare, ita ut nullam omninò etiam pecuniariam, & moderatam pœnam subeant, nituntur: Porro pœnam illam pecuniariam aut aliam per Judicem Ecclesiasticum imponendam, probabilius & communius sentiunt Farin. *l. c. n. 339.* secutus Hostiens. Castrop. *l. c. n. 10.* iisque inhærens Reiffenst. *b. t. n. 169.* eò quòd ratione loci sacri Judex Ecclesiasticus videatur sortiri forum, nisi tamen reus facta sibi securitate & salvo conducto ad egrediendum & regrediendum, ipsemet accedendo Judicem sæcularem, vellet eoram eo respondere, & cum parte læsa componere; tunc enim Judex sæcularis causam cognoscens & examinans, poterit pœnam pecuniariam competentem imponere ut Abb. *l. c. n. 8. & 9.* Castrop. Reiffenst. *LL. cit.*

Quæst. 1037. Quorum sit cognoscere, num reus gaudeat asylo & qualiter desuper cognoscere debeant?

1. Resp. primo in genere: de hoc cognoscere etiam in casu, quo captus à Satellitibus vero id negent. De quo vide Delb. *c. 16. du. 47.* solius esse Judicis Ecclesiastici extra dubium est, non tantum attenda constitutione Gregor. XIV. sed & Jure communi, tam civili, quam Ecclesiastico. *c. fin. b. t. c. mensuris. c. ad Episc. 17. q. 4. c. ex parte de V. S. l. pateant. §. hoc vers. L. presenti c. de his, qui ad Eccles. confug.* Siquidem causa immunitatis est Ecclesiastica. At ita cum communiore tenet Germon. *de sacror. immunit. L. 3. c. 16. n. 21.* Guttr. *pract. qq. L. 3. q. 1. n. 5.* Farin. in *Append. de immunit. c. ult. n. 366.* Rodriq. *qq. regul. Tom. 2. q. 51. a. 3.* Lotter. *de benefic. Tom. 1. L. 1. q. 13. n. 96.* Dian. *p. 4. tr. 1. resol. 46.* Barbos. *de jur. sacros. L. 2. c. 3. n. 155.* Delb. *c. 16. du. 41.* S. i. n. 1. contra Suar. de Paz in *pr. Tom. 1. p. 5. c. 3. §. 2. n. 8.* Bobadill. Sarpum & alios quosdam. Neque his obstat, quod opponunt Adversarii, nimirum, quod nemo possit esse Judex in causa propria, adeoque nec Episcopus in causa immunitatis Ecclesiæ seu loci sibi subjeçti: nam hæc est potius causa communis & Ecclesiæ, in qua Episcopum pro sua Ecclesia jus dicere non magis est inconveniens, quam quod Rector aliùsve beneficiatus dicere possit (uti id eos posse cum aliis tenet Laym. *L. 3. tr. 3. c. 2. n. 5.*) testimonium in causa suæ Ecclesiæ, ac ita Episcopum posse esse Judicem competentem in causa suæ Ecclesiæ, tenet Abb. in *c. ad audientiam de appellat. n. 8.* cum Gl. in *can. Si ergo 2. q. 6.* uti &, quod nemo in causa propria Judex esse possit, præterquam quod cum Gl. in *L. Si quis ex aliena. ff. de judic. V. estimare.* intelligendum dicat Delb. *l. c. S. 2. n. 13.* ne directè quis id facere possit in propria utilitatem ferendo sententiam, illud ipsum pluribus exceptionibus limitat idem à n. 6. estque inter cæteras limitationes & hæc; quod si requisitus à parte cognoscendi,